

БРОЙ 8, 23.08.2021 г.

КАНАРЧЕ

БЮЛЕТИН ЗА КРАСОТАТА, ВЯРАТА И БОРБАТА

Николай Минков – Силно начало и сериозни амбиции за новото канарче

Изминаха едва няколко кръга от новия шампионат, но едно от новите попълнения в Ботев вече направи силно впечатление и привлече погледите на всички канари с постоянните си и сърцати изяви на терена. Това е Николай Минков и всички ние се надяваме това да е началото на силен за него период с жълто черната фланелка. Радваме се, че Николай се съгласи да даде блиц интервю пред „Канарче“ и да сподели първите си впечатления.

В средата на юни подписахте 3-годишен договор с Ботев. Два месеца и няколко добри мача по-късно – какви са първите Ви впечатления от отбора?

Впечатленията ми са много добри.

Мисля, че отборът е силен и се надявам да го покажем през сезона.

Първият мач за сезона винаги е много важен. Още в него направихте силен дебют, а с бързите си пробиви напомнихте на феновете за непреклонната сила на отбора – контраатаката. Как Виe самият видяхте първия мач на Ботев – кога бе най-трудно?

Наистина първият мач на отбора беше доста силен. Показахме добър атакуващ футбол и заслужено победихме. След гола на Пирин имахме малко затруднения, но показахме характер и най-важното – колектив, и спечелихме.

Къде се чувствате най-добре на терена? Кои са най-силните Ви и най-слабите Ви страни?

Чувствам се добре навсякъде в предни позиции. Най-силната ми страна е атаката, а по-слабата ми страна е защитата.

Дадохте силна заявка при

представянето си, но какво очаквате от предстоящия сезон като цяло?

Очаквам силен сезон и отборът да се класира за евротурнирите. **Кои са чуждите отбори, на които симпатизирате най-много?**

Милан.

А кой отбор Ви впечатли най-силно на приключилото наскоро Евро 2020?

Италия.

Ако се стигне до Ваш чуждестранен трансфер някой ден, в кои държави бихте предпочел да продължите развитието си?

Не мога да кажа къде бих отишъл. Искам първо да играя силно за Ботев и отборът да върви напред.

Ексклузивни подробности около разкритията за най-ранната история на Ботев Пловдив на стр. 2 и 3!

Стефан Попов: Първите ботевисти са били неподправени ентузиаста

Стефан Попов

Стефан Попов е главен редактор на Информационния уеб портал MediaSafe.BG. През годините е имал честта да работи за „Ботев“, изпълнявайки функциите на отговарящ за връзките с обществеността в клуба. По негова инициатива футболният клуб сключва договори за партньорство с културните институции на Пловдив, целта на които е „Ботев“ да се завърне към корените си като неотменна част от градските институции, дух и култура. Инициатор е на възраждането на инициативата за обявяване на почетни членове на клуба, първи от които през 21 век стана Боян Ботйов - правнукът на генерал Кирил Ботев. Дългогодишен редактор и автор в онлайн информационни медии. Женен, с две деца.

Преди около два месеца в Историческия музей в Пловдив беше оповестена сензационна нова информация по повод най-ранната история на „Ботев“ и пловдивския футбол. Каква беше Вашата роля в тези разкрития и бихте ли споделили повече за организацията на внушителната пресконференция в Историческия музей?

Преди всичко е важно да се знае, че хората, които бяха ангажирани с представянето на тези уникални документи и реликви, са истински ботевисти, обичащи и милеещи за историята на любимия ни клуб. Би било проява

на лош вкус да говоря за себе си и моето участие в случилото се, поради което бих искал да споделя, че се гордея от факта, че нашата общност разполага с хора като Видин Сукарев, Валери Станков, Радослав Кошински, Васил Киризиев и Илия Димитров, които абсолютно безкористно дариха цялото си време и енергия, за да се случат нещата така, както подобава на клуб от ранга на „Ботев“.

Време е ботевистите да научат и кой е главният виновник за представянето на тези безценни артефакти от клубната история. Шапки долу пред **Константин Ганев**, един истински ботевист, който в продължение на години направи и невъзможното да издири и съхрани всичко от ранната история на клуба, с което привържениците на „Ботев“ се запознаха.

И, разбира се, дължим голяма благодарност на Стефан Шивачев и Пламен Четелязов, които за пореден път ни оказаха пълната си подкрепа, за да проведем събитието на мястото, което подобава за случая, а именно Историческия музей.

Разбира се, веднага се появиха и скептици. За Вас има ли някакво съмнение в автентичността на показаните документи и артефакти и как бихте оборили скептиците?

Не, за мен няма абсолютно никакво съмнение в автентичността на представените документи и артефакти. Не съм тесен специалист, но Видин Сукарев

притежава нужната експертиза за оценка на документите, а тъй като имах удоволствието да работя съвместно с него над тях, то за мен такъв въпрос не стои. Хубавото е, че историята, разказана от Стоян Пухтев, бе подкрепена и с конкретни предметни доказателства, с които вече всички се запознаха. Скептици сред ботевистите няма, което е и единственото важно в случая. Не бива да забравяме и факта, че ерудитите привърженици на най-големия исторически съперник на „Ботев“, софийския „Левски“, грижещи се за опазването на синята история, поздравиха Сдружение ПФК Ботев за откритията, което им прави чест. Само тези, които имат самочувствието, че са привърженици на голям клуб, могат да проявят подобно благородство.

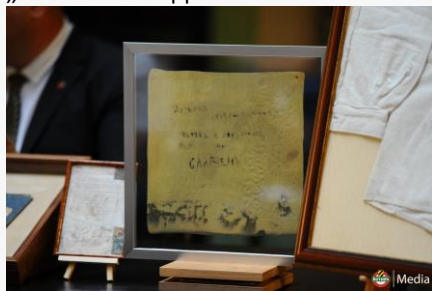
С какво изнесената информация е важна за историята на „Ботев“ и на град Пловдив?

На практика с всичко. До този момент ранната история на футбола в Пловдив беше забулена в мъгла. Тепърва ще имаме много работа, за да открием взаимовръзките между определени места, дати, събития и хора, за да се опитаме да запълним целия пъзел. И все пак, самият факт, че в Пловдив се е играл футбол години преди началото, за което знаехме до момента, е наистина исторически пробив. Конкретно за „Ботев“ наученото носи както богато историческо познание, така и нещо далеч по-важно. Това е фактът, че може само да се гордеем от делата на нашите предци. Първите ботевисти, а и тези след тях, са били **(към стр.3 ->)**

неподправени ентузиастични, родолюбци и хора с чисти и смели сърца. Безсребърници, правещи всичко от любов към клуба и играта.

Кое Ви изненада най-много от дневника на Стоян Пухтев?

За мен дневниците на Стоян Пухтев са истинско богатство. Информацията в тях е неценена, а най-хубавото е, че самият Пухтев е имал таланта и уменията да опише случилото се в онези ранни години живо, като в роман, а не просто да води бележки с имена и цифри. Може би това е лично усещане, но докато ги разчитам имах странното усещане за прилив на огромна позитивна енергия и сила, които сякаш струяха от всеки един ред. Разбира се, не мога да подмина с лека ръка факта, че историята на нашия клуб е неразривно свързана с Ботевия род и конкретно с генерал Кирил Ботев. В моите очи това е най-голямата гордост и съм щастлив, че събитието бе уважено от неговия правнук Боян Ботйов, който, както знаете, е и почетен член на „Ботев“ Пловдив.

А коя от показаните реликви според Вас е най-ценна и защо?

Всички показани реликви са безценни, но за мен знамето, дарено от генерал Кирил Ботев, е с най-голяма стойност. Когато клубното ти знаме е дар от брат на Христо Ботев, а родоначалниците на клуба изпишат на него слова от „На прощаване“, каква по-голяма гордост?! Не бива да забравяме и

пожеланията на генерала, гравирани върху подарения на клуба поднос, които възприемам като завет към следващите поколения ботевисти: **„В дар на новата Ботева чета! Извървете вашия път към безсмъртието!“**

Скоро завърши Европейското първенство по футбол – чува се много обвинения, че комерсиализацията във футбола убива принципите и традициите на този спорт. Може ли изобщо да се търси някакъв паралел между онези младежи идеалисти от началото на 20-ти век и сегашното професионално развитие на футбола?

Не харесвам модерния футбол именно заради комерсиализацията на играта. Давам си сметка, че всичко се променя, че маркетингът е водещ в развитието на даден клуб, за да се превърне в успешен бизнес продукт, но това не бива да е за сметка на страстта и любовта към играта. Последният негативен пример беше опитът за създаването на т.н. Суперлига. Истинският футболен фен не се интересува от това кой футболист колко пари получава, каква кола кара и т.н. битовизми. Той иска, когато отиде на стадиона, за да подкрепя своя клуб, да види и да усети, че момчетата на терена играят за него, за приятелите му, за града му, за миналото и за бъдещето. Само сърцатите играчи остават в съзнанието на хората, защото само те биват приети за част от футболната общност. А паралел може да се търси и сега, всичко е въпрос на възпитание. Ако подрастващите футболисти са закърмени с любов към играта и вяроност към своя клуб, то е почти

сигурно, че ще успеят да устоят на изкушенията, които именно комерсиализацията им предлага.

След направените разкрития остават ли все пак някакви неясни моменти от историята на „Ботев“ или вече всичко е известно?

Да, има още много неща, касаещи историята на клуба ни, с които жълто-черната общественост не е запозната. Разбира се, голяма част от най-важните и значими сред тях вече бяха представени, но има и много други, които тепърва ще бъдат повод за допълнителна гордост и познание за привържениците на клуба. Не ми е приятно да го кажа, но на практика до този момент „Ботев“ няма адекватно представена история, която не само да попълни липсващите части от миналото на клуба, но и да акцентира на духа, морала и страстта на неговите дейци, ръководители, състезатели и общественици.

А с какво богатото и славно минало може да помогне за успешното бъдеще?

Ако ценим истински морала, родолюбието и гордостта на своите предци, тогава пътят пред „Ботев“ ще бъде светъл. Десетилетия наред клубът ни е длъжник на онези, направили първите крачки. От изключителна важност е „Ботев“ да се ръководи и управлява от хора със сърца, уважаващи и разбиращи историята му, които да поставят на първо място неговото развитие и успех, а не своето кариерно развитие и финансово благополучие. „Ботев“ е наистина специален клуб, вплитащ в себе си родолюбие, патриотизъм, градска чест, гордост и достойнство. **Истината е, че историята на клуба се пише всеки ден и от всеки от нас зависи каква ще бъде тя след години.** Дано следващите поколения ботевисти имат още повече поводи за гордост.

СРЕЩА С ИСТОРИЯТА: Жълто-черната следа в „бронзовия“ Олимпийски отбор по футбол на България

Завършиха 32-рите Олимпийски игри в Токио, в които България отбеляза едно сравнително добро представяне. Нашата страна нямаше представителен отбор по футбол на Олимпиадата, което ни накара да се върнем назад във времето, когато българският олимпийски отбор по футбол не само участва на Игрите, но и печели медали.

България печели първия си олимпийски медал по футбол на Игрите в Мелбърн през 1956 г. Турнирът тогава е със значително по-малко отбори и мачове от сегашния формат. На осминафиналите България автоматично елиминира Египет (мачът не се е играл), а на четвъртфиналите отборът ни разбива Великобритания с 6:1. На полуфинала българите губят с 2:1 от бъдещия олимпийски шампион СССР, докато на мача за третото място побеждават Индия с 3:0 с два гола на Тодор Диев и един на Димитър Миланов. В отбора, завоювал бронза в Мелбърн, има и жълто-черна следа.

Част от българския отбор е защитникът/опорен халф Никола Ковачев – Тулата.

През 1956 г. ЦСКА буквално откъква Никола Ковачев. Тулата е част от състава на Ботев, който побеждава ЦСКА на полуфинала за Купата на България на

На този ден...

- ❖ 27.08.1988 г. – Ботев - Локомотив Пловдив 5:0 (първенство).
- ❖ 30.08.1925 г. – Първа официална международна среща Ботев-Фенербахче 2:6.
- ❖ 01.09.1984 г. – Ботев - Черноморец Бс 8:0 (първенство).
- ❖ 02.09.1995 г. – Ботев - Локомотив Пловдив 5:0 (първенство).

12.11.1956 г., но не взема участие в мача, понеже е на Игрите в Мелбърн. Буквално след няколко дни, Ковачев е откънат от ЦСКА, където записва името си със златни букви в историята на софийския клуб. За Ботев Никола Ковачев има 41 мача и 3 гола в периода 1955-1956 г. Тулата има 46 мача и 2 гола за националния отбор на България.

Двама други играчи от отбора, спечелил бронзовите медали на Олимпиадата в Мелбърн през 1956 г., също са свързани с Ботев. Крум Янев играе в Ботев през периода 1949-1951, докато Гаврил Стоянов е треньор на Ботев през 1973.

Да си пожелаем да виждаме повече играчи на Ботев в националните гарнитури, които да участват на големи международни форуми!

Бюлетин Канарче е издание на **Сдружение ПФК „Ботев“**. Сдружението е юридическо лице с нестопанска цел. То е носител и пазител на историята и традициите на футболен клуб Ботев Пловдив.

За контакти:

kanarche.press@gmail.com

botevplovdiv.org

Подкрепете ни...

Можете да подкрепите издаването на бюлетин Канарче или другите инициативи на Сдружение ПФК „Ботев“, с дарение на банковата ни сметка:

IBAN : **BG57TEXI95451004018000**

BIC : **TEXIBGSF**

Благодарим Ви!